

[Ministeren for skatter og afgifter]

vi har problemet, og det er derfor, vi har forskellige forsøg på skattetænkning, som regeringen også vil bekæmpe, for det kan vi heller ikke acceptere. Det har vi jo gjort ved, at vi i dag har fået vedtaget et forslag om leasing, som i modsætning til det socialdemokratiske forslag er brugbart, og som i modsætning til hr. Lykketofts ændringsforslag ikke skaber 35.000 nye arbejdsløse.

Det er åbenbart den fejltagelse, hr. Lykketoft gjorde forleden dag, der nu skal vendes til, at hr. Lykketoft er den eneste, der forstår, hvordan det hele skal laves, og at alt, hvad regeringen gør, er ondt. Det er ikke tilfældet.

Det er klart, at når man griber ind i det skattesystem, vi har i dag, så opstår der nogle fordelingsproblemer. De er imidlertid til at løse, de kan sagtens løses. De kan løses ved personfradrag, de kan løses ved persontilskud på en række måder, som det er klart man nærmere må drøfte. Men man kan ikke sige, at skattetanker er uretfærdige, når disse skattetanker simpelt hen går ud på – det er regeringens skattetanker, jeg taler om – at ramme ned i det, som er et problem for os alle sammen, nemlig de høje marginalsatser.

Ethvert indgreb i skattesystemet kræver en afvejning, et hensyn til beskæftigelsen, et hensyn til fordelingen og et hensyn til, at vi får et skattesystem, der er administrerbart. Jeg synes, at hr. Lykketoft skulle koncentrere sig om at finde en fornuftig afvejning af de synspunkter i stedet for at bruge køllen og slå de ting i dette land i stykker, som er frugtbare.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Så vidt jeg er orienteret, har hr. Erhard Jakobsen været borgmester i Gladsaxe i 16 år. Jeg skal oplyse, at det var før den borgerlige regering fik indført sultebestemmelsen i bistandsloven, fik indført fattighjælpsbestemmelsen i bistandsloven. Selv om hr. Erhard Jakobsen har talt med mangfoldige mennesker, har han ikke som borgmester talt med folk, der er anbragt på de to bestemmelser af den konservative regering.

Det, jeg får ud af hr. Erhard Jakobsens indlæg, er, at de mennesker, der er anbragt på de to bestemmelser, udmærket kan klare sig. Når de alligevel klager, og når der alligevel er en offentlig debat om fattigdom, så

kan det kun forklares med misundelse. Det er hr. Erhard Jakobsens forklaring på det fænomen, og det synes jeg vi skal bemærke.

Mit direkte spørgsmål til hr. Erhard Jakobsen er: jeg vil godt bede hr. Erhard Jakobsen om at komme herop på talerstolen og oplyse folkettingen om, hvad man får, når man går på kontanthjælp efter sultebestemmelsen, og hvad man får, når man går på kontanthjælp efter fattighjælpsparagraffen.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Hr. Erhard Jakobsen sagde for et øjeblik siden fra talerstolen, at han aldrig i fjernsynet under sidste valgkamp havde sagt, at CD-stemmer ikke kunne anvendes til at beskutte pensionskasser og til at forringe arbejdsledighedsdagpengene. Jeg hørte det tydeligt, den danske befolkning hørte tydeligt, at hr. Erhard Jakobsen på CDs vegne gav de to løfter. Det er, i modsætning til mødet på Sæbro kro, udsendt i fjernsynet, alle har det på bånd, og hr. Erhard Jakobsen tror jeg ikke har anden mulighed end at henholde sig til den gamle sang fra Linje 3: »Det er ikke rigtigt, det har jeg aldrig sagt«.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg synes, det er særlig beklageligt, at hr. Svend Auken benytter denne lejlighed til at citere Linje 3 forkert. Det synes jeg er en alvorlig ting.

Det næste var også forkert, det kan enhver konstatere ved at læse referatet af i dag. Det, hr. Svend Auken mente jeg havde sagt i første omgang, var noget andet end det, hr. Svend Auken nu mente jeg havde sagt ... (*Svend Auken (S):* Nej!). Ja men læs det selv! Der er ingen grund til, at jeg skal spille min tid på at stå og korrigere, sådan som jeg var ude for det forleden dag. Læs selv, hvad der er sagt! Så vil man se, at jeg gentager, at jeg ikke på noget tidspunkt har givet befolkningen indtrykket af, at centrum-demokraterne lover, at disse ting aldrig bliver gennemført, for som jeg sagde, ville det være tåbeligt af et parti af vor størrelse at love noget. Det sagde jeg før, og det er det, jeg gentager, og det er det, jeg har sagt.